
Овако је то било, Бранко Стевановић
Без тајни

Духовита књига „Овако је то било” Бранка Стевановића састоји се од необичних, кратких прича. Књига је осмишљена тако да не замара децу, да их насмеје и да их наведе да заволе читање. Посебно ми се свидела прича „Клариса у свету досаде”. У тој причи ми све до краја не знамо ко је Клариса. Приповедач нас намерно држи у неизвесности. Ја сам се запрепастила када сам прочитала да је Клариса у ствари шумска корњача. Мислим да је писац баш оригиналан и вешт у причању прича јер док их пише, он као да прича са нама и нешто нас сваки час пита. Посебно ми се свидело када је на почетку аутор књигу посветио читаоцу који је у том тренутку чита.

Поред свих лепих прича највише ми је запала за око прича под називом „Ову причу не дам ником”. Наиме, у тој причи приповедач неће да нам исприча неку причу него нас све време тера да је прескочимо, да радимо било шта друго. Друга прича која се зове „Понекад“ врло је мала, али пуно говори: „Понекад је ноћ тако велика, превелика... А човек је тада некако мален, премален, као да му је дете родитељ.” Та прича је мала, али са разлогом. У причи „Елвира” приповедач лепо приповеда како му је Елвира драга и добра као васпитачица и да га је научила пуно ствари. То је стварно лепо јер је тешко описати драгу особу. Обично се описују особине, а ретко време које се подели с њом. Писац је Елвиру описао као благу, нежну и осећајну особу, спремну да помогне.

Писац има потребу да кроз ову књигу прича са децом, да са њима подели неке тајне, бриге, запажања и приче о догађајима у којим он не учествује али мислим да књизи ипак фали мало више догађаја и специфичних ликова. То ми је мало засметало јер када има заплета и догађаја, по мом мишљењу, књига је занимљивија. Тајна ових прича је управо та – да заинтригира децу, да их охрабри и насмеје и да им буде занимљиво.

Назив мог текста је „Без тајни“ јер мислим да књига нема скривених делова. Зато вам без тајни и скривених значења топло препоручујем ову књигу!